

Motion till riksdagen 2012/13:U13

av Björn Söder m.fl. (SD)
med anledning av skr. 2012/13:80

Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2012

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen inför valet 2014 ska anordna en folkomröstning om att omförhandla Sveriges medlemskap i EU.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.2 om kommissionens utvidgningsstrategi.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.2 om att avsluta förhandlingarna med Turkiet om medlemskap i EU.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.2 om viseringskrav för resande från Balkan.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.2 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.4 om skärpta villkor för visumliberaliseringar och ingående av partnerskap för rörlighet.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.4 om skärpta villkor för associeringsavtal och avtal som innebär ekonomisk integration med tillgång till den fria marknaden.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.4 om ett svenskt utträde ur unionen för Medelhavsområdet.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.5 om sammanhållningspolitiken.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.6 om den europeiska fonden till stöd för de mest behövande.

Fel! Okänt namn på

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.6 om EU:s inverkan på de enskilda staternas pensions- och trygghetssystem.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.7 om EU:s inverkan på de enskilda staternas integrations- och migrationspolitik.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.8 om EU:s inverkan på de enskilda staternas invandrings- och flyktingpolitik.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.6 om att regeringen ska verka för att EFSM (Europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen) avskaffas.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.6 om att regeringen ska verka för att Sverige får ett formellt undantag från att införa euron som valuta i likhet med Storbritannien och Danmark.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.9 om att regeringen bör erkänna Schengensamarbetets misslyckande i att upprätthålla ett fullgott gränsskydd.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.9 om att regeringen bör redovisa hur detta misslyckade gränsskydd har drabbat Sverige, bl.a. på det sätt som beskrivs i motionen.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.9 om att Schengensamarbetet i sin nuvarande form omedelbart ska avvecklas eftersom gränsskyddet i dag inte fungerar.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.10 om Fjärde järnvägspaketet.
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.11 om EU:s fiskeripolitik.
21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.11 om internationella bokföringsregler för skogsbruk.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.11 om svaveldirektivet.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.11 om ursprungsmärkning av kött.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.1 om den europeiska planeringsterminen.
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.1 om kommittéförfaranden och delegerade akter.
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.1 om Europaparlamentets placering.
27. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.12 om den gemensamma handelspolitiken.
28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.13 om elmarknaden.

29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.13 om Färdplan 2050.
30. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.13 om infrastrukturförordningen.
31. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.14 om Horisont 2020.
32. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.14 om yrkeskvalifikationsdirektivet.
33. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.15 om sysselsättningspolitiken.
34. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.15 om ett socialt protokoll.
35. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.16 om att kulturpolitik bör återgå till att vara en nationell angelägenhet.
36. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.16 om Kreativa Europa.
37. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.16 om Ett EU för medborgarna.
38. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionens avsnitt 2.16 om att idrottspolitik inte ska hanteras på EU-nivå.

2 Motivering

2.1 EU:s institutioner och utveckling

Mot bakgrund av utvecklingen inom EU sedan Sverige blev medlem 1995, kan det lätt konstateras att mycket av vad som i praktiken lovades inte har uppfyllts. EU framstår, med all rätt, som en gigantisk byråkrati som lever sitt eget liv långt från huvuddelen av medborgarna i medlemsländerna. Detta har inneburit att EU av många medborgare inte uppfattas som "deras" organisation. Under folkomröstningen 1994 betonades att EU i huvudsak skulle syssla med övergripande frågor. I dag är det inte svårt att finna acceptans för påståendet att EU utvecklats i motsatt riktning. EU producerar mängder av detaljföreskrifter inom områden där de enskilda medlemsländernas kompetens är större.

2.1.1 Den europeiska planeringsterminen

Den s.k. Europa 2020-strategin och det verktyg kommissionen getts i form av den europeiska planeringsterminen har på kort tid utvecklats till ett av de starkaste styrmedel EU har till sitt förfogande för att styra EU-ländernas interna politik. Sverigedemokraterna ser med oro på att den här utvecklingen får fortgå och att fler politikområden plockas in under den europeiska planerings-

Fel! Okänt namn på

terminen. Detta sker även under en demokratisk övervakning som endast är en chimär.

I första hand bör det undersökas om Sverige inte kan gå ur samarbetet med den europeiska planeringsterminen. Fram till dess bör allt arbete inom ramen för den europeiska planeringsterminen ske med fördjupad dialog med riksdagen. Framför allt bör de nationella reformprogrammen behandlas av riksdagen i särskild ordning. Det är inte främmande, med tanke på att det ändå är åtaganden Sverige gör gentemot EU som helhet och de andra EU-länderna, att varje nationellt reformprogram som överlämnas till kommissionen behandlas i riksdagen i samma form som mellanstatliga avtal som ska ratificeras. Det vill säga som ett separat förslag från regeringen som ska godkännas av riksdagen.

2.1.2 Institutionernas verksamhet

Sverigedemokraterna ser med oro på den ökande användningen av delegerade befogenheter inom EU. Kommissionen ges i mångt och mycket betydande makt att bestämma det materiella innehållet i lagstiftningsakter. Det kan starkt ifrågasättas om inte Lissabonfördraget missbrukas av kommissionen för att genom otydligt skrivna lagar påskynda den europeiska integrationen. Viktiga frågor riskerar att inte debatteras och motstående åsikter sammanjämkas inom rådet om de förpassas till kommissionen för normgivning. Kopplat till detta är förfarandet med kommittologi, varvid tjänstemän, Europaparlamentet och kommissionen skyndar igenom lagstiftning utan större demokratiskt inflytande, vare sig från Europaparlamentet eller från de nationella parlamenten, och ofta under stort hemlighetsmakeri. Således finns det befogad anledning att ifrågasätta arbetssättet inom EU. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att så mycket som möjligt av beslutsfattandet inom EU, inklusive de kontroversiella och svåra frågorna, avgörs i rådet och att Europaparlamentet därefter får ta fram sin ståndpunkt under ordnade former. Som Sverigedemokraterna ser det finns det ingen egennyttiga med att få igenom lagstiftning vid första läsningen, det riskerar endast att bli en dålig lagstiftningsprodukt och oklart rättsläge. Därigenom borde även behovet av delegerade akter kunna minska.

Slutligen anser Sverigedemokraterna att det finns anledning för regeringen att löpande hålla frågan om Europaparlamentets flyttcirkus vid liv. Uppenbarligen finns det såväl ekonomiska skäl som rent praktiska till varför Europaparlamentet ska ha en plats för sina sammanträden. Regeringen bör genom alla tillgängliga medel verka för att få Frankrike att överge sitt veto i frågan och att Europaparlamentet ges rätt, genom ändring av protokollet, att självt bestämma var det ska sammanträda.

2.2 Utvidgningen

2.2.1 Kommissionens utvidgningsstrategi

Det är talande att kommissionen i sin strategi lägger ytterligare fokus på korruption och rättsstat. Den nuvarande strategin, med undantag för delarna om Island, påminner mer om ett policydokument för utvecklingsamarbete i något av de minst utvecklade länderna i södra grannskapet, än ett förhandlingsarbete för tillträde till ett av världens största frihandelsområden. Genom kommissionens ökade fokus på korruption och rättsstat i förhandlingarna ges även utrymme att nyttja en oproportionerlig del av instrumentet för föranslutningsstöd för dessa områden. Områden vilka onekligen de minst utvecklade länderna ofta uppvisar brister inom. Det påståendet att utvidgningsstrategin ger exempel på hur unionen har gynnats ekonomiskt står dock inte att utläsa. Förvisso har ekonomiska förändringar skett i Central- och Östeuropa, men steget därifrån till att EU som helhet gynnats ekonomiskt är dock stort. Sverigedemokraterna anser att regeringen inom ramen för Europeiska rådet ska ta initiativ till att återigen ha en djupgående debatt om konditionalitet i samband med anslutningsförhandlingar.

Det kan konstateras att planerna på unionens utvidgning fortskrider. Årsberättelsen visar hur arbetet har fortskridit med att förhandla om medlemskap med såväl Turkiet som flera Balkanländer. Sverigedemokraterna har motsatt sig ett turkiskt medlemskap i unionen från början, med utgångspunkten att landets demokratiska statskick knappast kan anses vara stabilt och att det finns ett starkt inslag av islamistiska krafter i dess politiska liv. Det är beklagligt att regeringen inte på ett tydligare sätt markerar mot ett turkiskt medlemskap i unionen.

2.2.2 Viseringsfrihet

Sverigedemokraterna är av åsikten att viseringsfrihet endast ska ges för medborgare i länder som är stabila rättsstater, har låg korruption och obetydliga problem med organiserad brottslighet och terrorism. Regeringen bör verka för att kravet på visering för resande från Balkan återupprättas respektive behålls.

2.3 Utrikes- och säkerhetspolitik

2.3.1 Den gemensamma försvars- och säkerhetspolitiken

Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom den utveckling som sker i EU att alltmer av utrikespolitiken ska förflyttas från respektive medlemsland till EU och EU:s utrikesjämsnt. Regeringen och utrikesministern har vid tidigare tillfällen uttryckt att EU:s utrikespolitik är vår utrikespolitik. Sverigedemokraterna anser att regeringen i EU bör värna och stärka svenska utrikespolitiska intressen i stället för att på det här sättet helt överge svensk utrikespolitik åt EU.

Fel! Okänt namn på

Vi är inte principiellt emot internationella insatser i andra länder och vi ifrågasätter inte att flera av de insatser som EU utför har goda syften. Sverigedemokraterna ser dock med oro på att Sverige alltmer engagerar sig i internationella militära insatser som är beslutade på EU-nivå. När ett överstatligt EU beslutar om militära insatser där riksdagens inflytande är begränsat innebär det i praktiken att Sverige är med i en militär allians. Sverigedemokraterna anser det vara tveksamt om denna förändring i svensk utrikespolitik är förankrad hos det svenska folket. Därför menar Sverigedemokraterna att regeringen inom EU ska verka för att säkerhets- och försvarspolitik i huvudsak ska ligga på respektive medlemsland. Om samarbete i stora frågor är nödvändigt ska det ske på mellanstatlig basis.

2.4 EU:s bilaterala och regionala förbindelser

2.4.1 EU:s grannskapspolitik

Sverigedemokraterna vill framhålla att villkoren för att ingå partnerskap för rörlighet och ekonomisk integration med tillgång till den fria marknaden måste skärpas. Det räcker inte med ett samarbete efter ett genomfört avtal, utan vi vill se tydligare reformer och uppfyllda krav innan partnerskapsavtal ingås om bl.a. fungerande gränskontroller, säkerhet, demokrati och mänskliga rättigheter. Vi menar särskilt att om det i förlängningen av denna process ska finnas ett framtida medlemskap i unionen för länderna i öst måste kraven för att ingå partnerskap skärpas, då det med tanke på hur situationen ser ut i dessa länder i dagsläget inte är möjligt eller lämpligt med ett medlemskap i unionen inom en överskådlig framtid. Sverigedemokraterna är för samarbete mellan suveräna stater, men när EU går mot att bli en alltmer överstatlig union menar vi att det blir svårt att förenas kring en gemensam politik med stater som skiljer sig mycket från varandra. Vi menar också att nya kandidatländers ekonomiska standard inte ska avvika negativt i alltför hög utsträckning från det befintliga EU-snittet, mätt som BNP per capita.

Gällande viseringsliberaliseringar menar Sverigedemokraterna att även om det i sig kan vara positivt för t.ex. studenter, forskare och affärsmän att få ökade möjligheter till rörlighet ställer partnerskap om ökad rörlighet och viseringsliberaliseringar höga krav på partnerländerna att förhindra olaglig migration, kontrollera gränserna effektivt, garantera dokumentssäkerhet och bekämpa organiserad brottslighet som människohandel och människosmuggling. Vi ser positivt på att EU-kommissionen lyfter fram vikten av samarbete i dessa frågor. Utan garanti på att ovanstående krav verkligen kan efterlevas kan vi dock inte ställa oss bakom fler partnerskap för rörlighet samt viseringsliberaliseringar, då det finns en påtaglig risk för att problemen med organiserad brottslighet och olaglig migration och det mänskliga lidande som de innebär kommer att öka ännu mer.

Vidare måste det påpekas att stor försiktighet måste iaktas när det gäller beslut om nya stödpaket för särskilt det södra grannskapet, eftersom omfattningen av sådana paket riskerar att bli mycket kostnadsdrivande för unionen i

ett läge när många medlemsländer redan befinner sig i ekonomisk kris. Det är därför av vikt att ytterligare sådana beslut inte är tvingande på EU-nivå utan överläts till sådana medlemsstater som anser sig ha kapacitet för detta. Detta menar Sverigedemokraterna borde vara den svenska linje som regeringen ska verka för.

2.4.2 Union för Medelhavsområdet

Medelhavsområdet kan kanske vara en möjlighet för länderna kring Medelhavet att mötas och träffa överenskommelser rörande det som de anser angår dem, men mervärdet för svenskt vidkommande är högst begränsat. Det kan vidare diskuteras vad som egentligen är, eller blir, målet med denna union. Tar denna union samma utveckling som kol- och stålunionen, som senare utvecklades till EG och EU, skulle det exempelvis kunna tänkas att unionen för Medelhavsområdet kan leda till att de ingående länderna i framtiden ges tillgång till den inre marknaden och i förlängningen fri rörlighet till Europa. I ett sådant fall kommer unionen för Medelhavsområdet inte bara att leda till ett stort utökat behov av finansiering av EU, utan sannolikt även till en ökad migration inom unionens utsträckningsområde. Sverigedemokraterna menar därför att Sverige bör lämna unionen för Medelhavsområdet.

2.5 Sammanhållningspolitiken

Sverigedemokraternas hållning gällande sammanhållningspolitiken, såväl den befintliga som den framtida, är att EU inte ska medfinansiera projekt som medlemsstaterna själva borde bekosta. Till yttermera visso kommer den framtida sammanhållningspolitiken påtvinga mottagarländerna krav om strukturreformer, vilka är nödvändiga för att uppnå Europa 2020-strategin. Kraven som ställs inkräktar starkt på de enskilda ländernas självbestämmande, vilket syns tydligt i EU:s hantering av Ungern. Sverigedemokraterna stödde den aktuella indragningen, då vi anser att sammanhållningsfonderna inte bör användas över huvud taget och pengarna i stället bör återbördas till medlemsstaterna genom minskade medlemsavgifter. Därmed inte sagt att den inte bör tillämpas på ett icke-diskriminerande vis.

Noterbart är att det tidigare taket om 3,2–3,8 procent av BNP i stöd per år, enligt moduleringar i den femte rapporten om sammanhållningspolitiken, endast förmodas leda till en kumulativ ökning av ländernas BNP på 20 år som är lägre än tillskottet av kapital från EU. Förvisso finns det potential i sammanhållningspolitiken – vissa regioner har reagerat bra på kapitaltillskott – men det finns även vad man rimligen bör kalla "lost causes". Vissa regioner i Portugal uppvisar noll och ingen förbättring på nästan något område, trots bidrag år efter år. Näst intill samtliga kurvor pekar åt fel håll i dessa regioner och det enda som kan ha en reell effekt är att lyfta invånarnas utbildningsgrad till Europa 2020-målet: 40 procent med tertiär utbildning. Detta i regioner som har bland de svagaste utbildningsnivåerna i EU. Kostnaden för den typen av utbildningsexplosion är mer än vad EU:s budget mäktar med och dessutom

Fel! Okänt namn på

skulle det krävas ett orealistiskt system för att förhindra brain drain i regionen. Att använda cirka en tredjedel av EU:s budget för att lyfta tillväxten i mer än halva EU blir som att försöka lyfta sig själv i håret (med hjälp av bara tummen).

Förvisso kan, förutsatt att finansiering av det redan fastställts, visst begränsat stöd gå till specifika insatser av mervärde för flera länder eller regioner, men definitivt inte på det svepande sätt, eller som i förslaget rent demokratifientliga sätt, som i dagsläget. Ett system som i praktiken fungerar som ett försörjningsstöd för EU-länder bör starkt ifrågasättas. De pengarna som belastar Sveriges nettoavgift kan användas med större effekt och mer effektivt i Sveriges egna problemtyngda regioner. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att sammanhållningspolitikens roll inom EU reformeras och i förlängningen fasas ut. Samtidigt bör regeringen öppna för en reformering av fördraget som innebär att sammanhållningspolitiken stryks som eget område.

2.6 Finansiella frågor

2.6.1 Europeisk fond för de mest behövande

EU-kommissionen har föreslagit en förordning om en europeisk fond för stöd till de mest behövande, som ett led i att bekämpa fattigdom och social exkludering. Sverigedemokraterna har stor förståelse för den svåra situation vissa EU-medborgare befinner sig i, inte minst barnen. Dock är det vår övertygelse att fattigdom bäst bekämpas på nationell nivå och med de trygghetssystem som vi har, inte minst socialförsäkringarna.

2.6.2 Samordning av trygghetssystem

I Sverige har vi ett starkt ramverk mellan arbetsgivare och anställda. Detta ramverk består framför allt av kollektivavtal och arbetsmarknadslagar. Dessa har växt fram under en lång period och kan i mångt och mycket anses förankrade i svenska samhället.

I samband med Cyprens ordförandeskap i EU återupptogs diskussionen om en regelförenkling i pensionssystemen. Syftet var att underlätta för arbetskraftens rörlighet inom unionen. I ett direktiv föreskrivs att medlemsländerna ska underkasta sig ett minimidirektiv som innebär förenklingar i intjänandet av pensionsrättigheter och sparande av redan intjänad pension. Exempelvis ges då möjligheter att frångå redan upparbetade kollektivavtalsvillkor för att överensstämna med villkoren i arbetstagarens ursprungsland.

Vi anser att detta skulle kunna undergräva de inarbetade ramar som i dag finns i Sverige. Risken finns att detta skulle kunna leda till lönedumpning även om lönenivåerna inte är tänkta att påverkas, då arbetskraftskostnaden som helhet kan påverkas.

Likaså vill kommissionen sträva efter att fler av medlemsländernas trygghetssystem och dess tillämpning i allt högre grad ska samordnas. Utöver EU-länder, har även avtal slutits med länder utanför unionen. Sverigedemokrater-

na välkomnar samarbeten mellan nationer. Dock är det vår mening att varje stat utan påverkan från EU ska kunna formulera sina egna trygghetssystem, såväl dess omfattning som tillämpning. Vi motsätter oss därför en fortsatt harmonisering av trygghetssystemen.

2.6.3 Finansiella stabilitetsmekanismer

Sverige har i enlighet med nuvarande förordning och i enlighet med Sveriges medlemskap i EU en formell och legal skyldighet att gå med i det tredje steget i EMU och införa euron som valuta. Till skillnad från exempelvis Storbritannien och Danmark har vi inget formellt undantag från detta. Detta kommer som ett resultat av en närmast nonchalant motvilja från regeringen mot en bred diskussion i frågan, trots kritiskt opinionsläge och resultat från tidigare folkomröstning. Regeringens ovilja att förhandla fram ett formellt undantag gör att vi måste förhålla oss till ett eventuellt framtida medlemskap i EMU:s tredje steg och att vi därmed också måste ha synpunkter på det som i dag är att betrakta som EMU-områdets angelägenheter.

Sverigedemokraterna ställer sig starkt negativa till att Sverige, i en eventuell framtid som euronation, ska tvingas låna ut pengar efter beslut på federal nivå. ESM:s kapital är inledningsvis tänkt att uppgå till 700 miljarder euro. Det motsvarar hela svenska statens utgifter för sju år.

ESM föreslås styras av respektive lands finansministrar. Även om beslut huvudsakligen ska tas enhälligt så öppnar förslaget upp för beslut genom kvalificerad majoritet under vissa förhållanden. En svensk finansminister kan alltså med enkelhet bli överkörd, emedan röstetalet baseras på respektive lands andel av ESM:s kapital, vilket i sin tur baseras på andelen av befolkningen respektive bruttonationalprodukten.

Det är givetvis otänkbart för Sverigedemokraterna att låta någon annan än det svenska folkets valda företrädare förfoga över så pass stora summor av vad som i grunden är svenska skattepengar. Till yttermera visso är Sverigedemokraternas förtroende för denna samling individer, som alltså utgör det tilltänkta ESM-rådet, tämligen begränsat givet historiken avseende deras förmåga att skapa tillit, stabilitet och lugn och ro på de finansiella marknaderna.

Vidare är det högst oklart huruvida denna typ av åtgärd är att föredra på lång sikt, och om den över huvud taget är långsiktigt hållbar.

När bestämmelserna om den ekonomiska och monetära unionen (EMU) infördes genom Maastrichtfördraget, som trädde i kraft 1993, gjordes valet att inte i den institutionella arkitekturen för EMU innefatta någon finansiell stödmekanism för euroländer. Detta föreföll rationellt eftersom endast ekonomiskt och finansiellt stabila länder skulle kunna kvalificera sig för att införa euron. Man befارade också en risk för att möjligheten till hjälpaktioner skulle minska ländernas eget ansvarstagande för sin ekonomi.

Denna logik, som nu alltså förkastas, gäller i själva verket lika mycket nu som då. Konsekvensen på längre sikt av att hela tiden "lösa ut" den som försatt sig i skuld minskar givetvis incitamenten att hålla sig med suna statsfinanser. Samma resonemang används – helt riktigt – inom bankväsendet, där

Fel! Okänt namn på

flera banker tar på sig orimliga risker med vetskapen om att staten, och i förlängningen skattebetalarna, står för kostnaden om det skulle vilja sig riktigt illa.

I sammanhanget bör det även konstateras att en stor del av finansieringen från krismekanismerna används för att hålla europeiska banker under armarna. Att genomgå ett regelrätt stålbad är givetvis inte att föredra på kort sikt, men att hela tiden skjuta det framför sig är heller inte långsiktigt hållbart. Det är på sitt sätt fascinerande att det som framstod som uppenbart för bara några år sedan, och som är ett fullt korrekt allmängiltigt resonemang, helt enkelt inte tycks äga sin riktighet längre.

En viktig fråga i sammanhanget är Sveriges åtaganden i EFSM, där vissa förespråkar ESM enkom för att undslippa EFSM. Sverigedemokraterna hävdar dock att man kan konstatera att skapandet av krismekanismer för att hantera de ökade räntor som mötte flera europeiska länder kan ha saknat rättsligt stöd i fördragen. Användandet av artikel 122 för att inrätta de tillfälliga mekanismerna delade den juridiska expertisen i två delar.

Som framgår av vetenskapliga studier som publicerats efter euromötet och ministerrådets möten i maj 2011 finns det all anledning att ifrågasätta huruvida artikel 122 verkligen gav EU rätt att inrätta EFSM, till och med villkorat och tillfälligt, som ett svar på Greklands krisen.

Huvudsakliga invändningar mot artikel 122 som rättslig grund för de nuvarande mekanismerna är att krisen inte var utanför Greklands och Irlands kontroll, utan snarare självförvållad, och att det inte heller var någon osedvanlig händelse som låg till grund för, i vart fall, Greklands kris. Det kan noteras att House of Commons European Scrutiny Committee vid sin prövning av artikel 136 funnit att artikel 122 knappast kunde ligga till grund för EFSM och att EU inte hade rätt att inrätta mekanismerna med artikeln som rättslig grund. Även en snabbanalys av Svenska institutet för europapolitiska studier fann i juni 2011 att det var juridiskt kontroversiellt att använda artikel 122 för mekanismerna.

Tyvärr har det inte skett någon rättslig prövning av frågan. Det finns till och med tvivel som lyser igenom i slutsatserna från Europeiska rådet i december 2010, där toppmötet fastställer att man är överens om att inte använda artikel 122 för krismekanismer.

Mekanismerna borde inte ha antagits förrän en grundlig juridisk prövning gjorts. Så skedde inte. Enligt Sverigedemokraternas mening borde fler länder ha verkat för att få frågan om förordningen prövad i sina respektive författningsdomstolar eller, bäst av allt, tagit frågan till EU-domstolen för att få fastställt huruvida rådet och kommissionen verkligen har agerat inom ramen för fördragen.

Sverigedemokraterna anser att Sverige borde ha hänskjutit frågan till EU-domstolen för en prövning av den rättsliga grunden för EFSM-förordningen. Således torde Sverige ändock kommit ifrån sitt borgensåtagande i EFSM. På grund av det oklara rättsläget och för att skydda svenska skattepengar bör regeringen driva linjen att EFSM ska avskaffas.

De länder som försatt sig i en situation där de inte längre styr över sin penningpolitik må givetvis lösa sina respektive problem och utmaningar så som

de själva finner bäst, och Sverigedemokraterna lägger ingen direkt värdering i det. Däremot, så länge Sverige riskerar att dras djupare in i eurosamarbetet så måste Sverige ta avstånd från ömsesidiga åtaganden liksom ESM.

Det står dock euroländerna fritt att upprätta bilaterala låneavtal sinsemellan även om det förmodligen vore att föredra om de åter finge kontroll och självständighet över sin penningpolitik. Det rimliga för svensk del i nuläget är att Sverige förhandlar fram ett formellt undantag från att införa euron som valuta.

2.7 Integration och migration

EU bedriver en övergripande strategi för migration. Men att en överstat sätter upp riktlinjer för hur enskilda länder med olika förutsättningar ska hantera sin migration, ser vi som en kränkning av vår inrikespolitik. Syftet är säkert av godo, men det finns stora svårigheter med att lyckas bilda en strategi som lämpar sig för alla medlemsländer.

Vidare anses det viktigt att i det utrikespolitiska arbetet integrera migrationsområdet. Så viktigt att man på förhand fokuserar på att lyfta fram migrationens positiva effekter som centrala. Vi menar däremot att även om positiva effekter finns, så är det orimligt att dessa ska prioriteras en central roll. Då hamnar man lätt i felaktiga slutsatser. Vi vill därför uppmana regeringen att inte bara se till de få positiva effekterna, utan även de negativa för att därefter lyfta fram nettoeffekten.

Det finns även ett samarbete i EU kring integrationen av tredjelandsmedborgare. Gällande den rättsliga grunden för EU-samarbetet på integrationsområdet, ger Europaparlamentet och rådet möjlighet att föreskriva åtgärder för att stimulera och stödja medlemslänternas verksamhet för att främja integration av dessa individer. Även detta ser vi som ett problem då integrationsproblematiken är komplex och sannolikt skiljer sig mellan länder. Vi känner också en stor oro för de resterande medlemsländerna. Detta samarbete fokuseras på kunskaps- och erfarenhetsutbyte. När vår regering ska växla information med övriga regeringar finns risken att vår havererade integrationspolitik tas efter av andra länder. Detta skulle enligt vår mening kunna leda till mycket stora problem för hela unionen. Vi vill därför uppmana regeringen att se över den misslyckade integrationspolitik som i årtionden har förts, så att regeringen inte sprider dåliga råd till andra länder.

2.8 Invandring och flyktingmottagning

Sverige hjälper många människor. Det ska vi vara stolta över. Men Sverigedemokraternas principiella hållning är att vi kan hjälpa många fler om insatserna riktas till deras närområden. Vi anser därför att EU inte bör styra över enskilda länders flyktingmottagande, eftersom åsikterna går isär gällande vilket tillvägagångssätt som effektivt hjälper flest. Vidare har olika länder olika möjligheter. Alla vill säkert väl, men alla har inte resurser att göra allt.

Fel! Okänt namn på

Vi är inte emot samarbeten mellan stater, men vi är emot ett överförmynderi från Bryssel. Om Sverige vill samarbeta med exempelvis Norge, så ska vi ha möjligheten att göra detta utan fasta ramar från EU.

Vidare har utrullningen av viseringsinformationssystemet (VIS) fortsatt under året. Detta system ska användas av samtliga länder i Schengensamarbetet. I praktiken innebär det att om visering godkänns i ett Schengenland, är det också automatiskt godkänt i Sverige. Prioriterat bör vara den individuella statens kontroller. Sverigedemokraterna anser att detta bl.a. skulle göra det enklare att stoppa inflödet av illegal invandring. Dessutom har viseringsförenklingsavtal börjat få alltmer tyngd. Detta som ett resultat av EU:s vilja att öka samarbetet mellan unionen och tredjeländer.

I ett fåtal fall kan även vi medge att allt arbete i EU inte är av ondo. I Årsboken om EU beskrivs ett återtagandeavtal samt åtgärder för olaglig invandring. Handlingsplanen ska utgöras av en redovisning och inventering av konkreta åtgärder mot olaglig invandring. Med regeringens handfallna politik, kommer Sveriges bidrag till handlingsplanen sannolikt bli tämligen ringa.

Vi vill därför uppmana regeringen att se över de åtgärder som i dagsläget finns, samt ge konkreta förslag på förbättringar och effektiviseringar av dessa.

2.9 Schengen, visering och gränsöverskridande brottslighet

Sverigedemokraterna noterar att regeringen återigen hoppar över att beskriva de negativa effekter Schengensamarbetet medfört för Sverige och övriga medlemsländer. Det handlar om negativa effekter som får anses vara så gravande att både nuvarande Schengenavtal och kommissionens arbete inte kan anses vara annat än ett misslyckande. I och med Sveriges fulla deltagande i Schengen har resor mellan Sverige och andra medlemsstater blivit närmast att betrakta som inrikesresor. Detta betyder att när någon eller några forcerat en svag punkt i Schengens yttre gränser så är man mer eller mindre fri att resa som man vill ända fram till Sverige. Samarbetet kräver därför ett fullgott gränsskydd längs hela det geografiska området Schengen utgör. Ett område som i dag har över 42 000 km externa sjögränser och 9 000 km externa landsgränser¹. Kommissionen och Schengensamarbetet har dessvärre misslyckats med att upprätthålla ett fullgott gränsskydd. Detta har fått katastrofala följder för Sverige liksom många andra medlemsstater. Vår egen regering har tidigare erkänt att den organiserade brottsligheten brett ut sig i Sverige just till följd av Schengens svaga gränser². Vi har fått en anstormning av illegala invandrare, av vissa kallade papperslösa. Dessa individer bidrar i sin tur till en svart ekonomi genom svartarbete och utsätter därmed också hederliga medborgare och företag för en orättvis lönekonkurrens. Även vapen och narkotika

¹ http://www.frontex.europa.eu/origin_and_tasks/origin/.

² Proposition. 2011/12:63, s. 12.

från tredjeland finner sin slutdestination här. Många gangsteruppöknelser med skjutvapen inblandade möjliggörs av alla illegala vapen som smugglats in i Sverige. På Tullverket uppger man att majoriteten av dessa skjutvapen kommer från länder i Östeuropa utanför EU³. Vidare är det nog allmänt känt att narkotika som heroin och kokain inte härrör ifrån kokabuskar eller opiumvallmo odlat i Europa. Mycket av narkotikan i Sverige tillverkas i områden som Afghanistan och Sydamerika och förs in samma vägar som illegala invandrare – dvs. där Europas gränsskydd för tillfället är svagast⁴. Slutligen har det under år 2012 blivit klart och tydligt att viseringsfriheten mot västra Balkan, som RIF-rådet beslutade om 2009, har misslyckats. Via viseringsfriheten och genom Schengens öppna inre gränser har tiotusentals personer, förvisso socialt och ekonomiskt utsatta men utan egentliga asylskäl, letat sig till Sverige. Förutom en ökad belastning på asylprocessen kan konstateras att dessa personer knappast fått en bättre tillvaro i vårt land utan även här lever utanför samhället, inte sällan som tiggare. I höstas framgick det i en intervju och artikel i Sveriges Radio med migrationsminister Tobias Billström att 20 procent av alla asylansökningar i Sverige består av ogrundade ansökningar ifrån just dessa grupper. Sådana ogrundade ansökningar får anses ta enorma ekonomiska resurser i anspråk.⁵

Sammanfattningsvis har Schengens uppluckrande av Sveriges gränser medfört en inströmning av illegala invandrare, brottslighet, narkotika, vapen, ogrundade belastningar av asylprocessen, tiggeri och ökade utgifter för staten. Vi Sverigedemokrater anser att regeringen bör erkänna Schengensamarbetets misslyckande i att upprätthålla ett fullgott gränsskydd. Vidare anser vi att regeringen bör redovisa hur detta misslyckade gränsskydd drabbat Sverige genom bl.a. de nyss uppräknade formerna. Slutligen anser vi att Schengensamarbetet i sin nuvarande form omedelbart ska avvecklas eftersom gränsskyddet i dag inte fungerar.

2.10 Fjärde järnvägspaketet

För att järnvägstrafik ska vara ett attraktivt transportalternativ och därigenom öka sin andel av transportmarknaden krävs att förutsättningarna för att välja järnvägen blir bättre.

Kommissionen har lagt förslag som syftar till att öka järnvägens konkurrenskraft och attraktivitet på EU-nivå samt till att underlätta en utveckling av järnvägssektorn.

Sverigedemokraterna anser dock att de förslag kommissionen har lagt, såsom bl.a. utökade befogenheter för ERA när det gäller godkännande av

³ http://www.svd.se/nyheter/inrikes/rekordbeslag-av-illegala-vapen-i-ar_1569201.svd.

⁴ FN:s World Drug Report 2010 http://www.unodc.org/documents/wdr/WDR_2010/World_Drug_Report_2010_lo-res.pdf.

⁵ <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=5322760>.

Fel! Okänt namn på

järnvägsfordon och utfärdande och återkallande av järnvägssäkerhetsintyg, öppnandet av nationell persontrafik och konkurrensutsättning av avtal om allmän trafik, är alltför långtgående och att dessa regleringar bättre hanteras på nationell nivå.

2.11 EU och det svenska jordbruket

2.11.1 Fiskeripolitiken

Sverigedemokraterna motsätter sig större delen av EU:s externa fiskeripolitik. Vi ifrågasätter kostnadseffektiviteten i framför allt fiskeavtalen och menar att avtalen inte ska förlängas när det gäller utvecklingsländerna. Man använder fiskeripolitiken och pengar från svenska medlemsavgiften, där vi är stora nettobetalandare, för att upprätthålla en fiskeflotta, främst i Spanien och Portugal, som borde ha anpassats till hållbara fiskerivåer vid det här laget. Vidare finns det en demokratisk och folkrättslig hänsyn som måste visas vid vissa tillfällen. Sverigedemokraterna anser därför att den svenska ståndpunkten ska vara att inte ge kommissionen mandat att förhandla om köp av externa fiskeavtal.

2.11.2 Internationella bokföringsregler för skogsbruk

Vid klimatmötet i Durban 2011 enades man om ett paketbeslut för en andra åtagandeperiod under Kyotoprotokollet där en del av beslutet avsåg de internationella bokföringsreglerna för LULUCF (Land Use, Land Use Change and Forestry). Inom denna sektor gjorde man det obligatoriskt att upprätta ett bokföringssystem för redovisning av nybeskogning, återbeskogning, avskogning och skogsförvaltning. Enligt beslutet i Durban ska LULUCF också inkluderas i länders utsläppsåtagande som en integrerad del.

Som med så mycket annat lägger sig EU i implementeringen av de åtaganden vi gjort enligt detta internationella avtal, och på vägen hinner man förvränga intentionerna med avtalet som för länderna innebär starka incitament för att hantera skogen på ett hållbart sätt. EU-kommissionen har i stället beslutat att LULUCF-sektorn inte ska inkluderas i EU-ländernas EU-interna utsläppsåtagande och på så sätt får vi det sämsta av två världar, nämligen ett kostsamt och resurskrävande bokföringssystem, utan att det skapas några som helst incitament till ett bättre skogsbruk.

Sverigedemokraternas uppfattning är att LULUCF snarast möjligt ska implementeras som en integrerad del i Sveriges EU-interna åtaganden, i linje med ingångna avtal i och med Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

2.11.3 Svaveldirektivet

Företrädare för det svenska näringslivet är med rätta bekymrade över det svaveldirektiv som är tänkt att träda i kraft 2015 och som innebär att sjötransporterna till och från Sverige ska ske med ett fartygsbränsle med högst 0,1 procent svavelinnehåll. Dessa villkor kommer dock enbart att gälla i norra

Europa, och i södra Europa anger direktivet ett gränsvärde för svavelinnehållet på 0,5 procent och då först fr.o.m. 2020. Detta kommer att bli mycket kostsamt, inte minst för svensk basindustri och man räknar med ökade transportkostnader på 13–28 miljarder kronor årligen. Detta kommer tveklöst att påverka investeringsklimatet negativt och få stora och långsiktigt negativa konsekvenser för centrala delar av det svenska näringslivet. Man kan också utgå från stora strukturella förändringar i hur olika råvaror transporteras och att många transporter kommer att övergå till transport med lastbil vilket mångdubblar oljeförbrukningen per transporterat ton jämfört med fartygs-transport. I ekvationen om en ökad transport på våra vägar måste man också väga in dödligheten i trafiken.

Till saken hör också att sura regn på grund av utsläpp av svaveldioxid i dag inte är ett i närheten lika påtagligt problem som det var för några årtionden sedan, och direktivet ger därmed bara en marginell betydelse till väldigt stora kostnader.

Utöver den konkurrensnackdel som svaveldirektivet innebär för svensk basindustri finns flera frågetecken angående genomförandet. Inte minst är det svårt att säga om det kommer att finnas tillräckligt med lågsvavligt bränsle på marknaden och om tekniken för rening genom s.k. skrubbrar är klar för användning. Sverigedemokraternas uppfattning är att Sveriges regering måste verka för en förändring av direktivet med längre tidsplaner för norra Europa så att man får tid på sig för anpassning och teknikutveckling. Hela förslaget måste omarbetas från grunden där man tar en rimlig hänsyn till svenska företags unika förutsättningar och landets välstånd.

2.11.4 Ursprungsmärkning av kött

Ett omfattande fusk med innehållet i köttprodukter uppdagades under 2013. Först visade det sig att vissa färdiglagade lasagner innehöll hästkött. Efter det har ytterligare fusk med innehållet i olika produkter rullats upp på löpande band. Fläskkött har hittats i kebab och vissa produkter har inte innehållit något kött alls. För att få ett slut på fusket och öka spårbarheten samt för att underlätta för konsumenterna att göra upplysta och medvetna val är det Sverigedemokraternas uppfattning att regeringen gentemot EU ska driva frågan om att alla animaliska produkter, även sammansatta, ska ursprungsmärkas för varje led i produktionskedjan.

2.12 Den gemensamma handelspolitiken

Sverigedemokraterna är i grunden positiva till frihandel och anser att Sverige såväl inom EU som i internationella forum, såsom WTO, ska verka för en öppen och fri handel och för att motverka protektionism. Vi instämmer även i uppfattningen att ökad handel ger ökad tillväxt som i sin tur skapar bättre ekonomiska förutsättningar för länder och deras medborgare. Liksom tidigare sluter vi även upp bakom uppfattningen att frihandel kan vara en starkt väl-

Fel! Okänt namn på

ståndsskapande kraft för såväl fattiga som mer utvecklade länder. Att värna principen om frihandel är därför både ett globalt och ett svenskt intresse.

Även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken, t.ex. ska vi kunna ställa motsvarande krav på djuretik på de animaliska produkter vi importerar som de inhemskt producerade produkterna.

Sverigedemokraterna anser dock att subventioner, såsom exportbidrag, som är direkt skadliga för utvecklingsländernas självförsörjningsgrad ska avskaffas.

2.13 Energi

2.13.1 Elmarknaden

Sverige har en väl fungerande elmarknad som dessutom är relativt miljövänlig och koldioxidutsläppsnål. Att delar av Europa nu överger en stabil elmarknad till förmån för vind, kol, utomeuropeisk gas och el ser vi som ett stort bekymmer. Vi ser att den europeiska utvecklingen på energimarknaden kan komma att påverka oss negativt. Sverigedemokraterna ser därför positivt på ett energisamarbete med våra närliggande grannländer när det gäller produktion och distribution av el. För att förhindra diskriminerande och konkurrensbegränsande beteende gentemot aktörer på elmarknaden och naturgasmarknaden bör övervakning ske genom nationella tillståndsmyndigheter eller genom bilaterala avtal mellan nationella tillståndsmyndigheter.

Utmaningarna ligger i att säkerställa nationell och europeisk energitillgång samt långsiktig miljöutveckling och försörjningstrygghet gemensamt med trygg finansiering och global konkurrens. Alltför stora och dyra investeringar i europeisk infrastruktur och grön teknik för att säkerställa klimatmål genom enbart förnybar energi och avvecklad kärnkraft, ser vi som en ekonomisk orimlighet. Att lägga för stora kostnader på europeiska företag kommer att hämma den ekonomiska tillväxten och kommer därmed att ge minskade resurser till forskning och utveckling.

Vi ser att det bör ligga en balans i ekonomin och miljöåtgärderna för att skapa det långsiktigt hållbara samhället samt en långsiktig global konkurrens.

2.13.2 Färdplan 2050

För att EU ska kunna ha en säker tillgång till energi måste beroendet av import från oroliga stater minskas och på sikt fasas ut. Det är av särskild vikt att beroendet av importerad gas inte ökar och att de nationella energiförsörjningsplanerna inte blir beroende av andra nationers energiförsörjningsplaner. Ett viktigt steg är att varje medlemsstat bör sträva mot att vara självförsörjande när det gäller elproduktion.

De mål som är uppsatta för att minska utsläppen av växthusgaser får inte äventyra de enskilda hushållens ekonomi eller de nationella ekonomierna. Forskning och utveckling bör i högre grad lyftas fram som en framkomlig väg till en minskning av utsläppen. Det är av största vikt att konkurrenskraften för

inhemsk industri inte försämras med risk för utflyttning av verksamhet eller produktion till länder med mindre ambitiös klimatpolitik. I stället måste åtgärderna internt inom EU kopplas till ansträngningar att komma fram till bindande mål på global basis, samtidigt som EU understöder konkurrenskraften inom sin traditionella industri. Framför allt bör medlemsstaterna få välja vilken sektor som det skall fokuseras på inom ramen för färdplanen. Vi ser dock att koldioxidbeskattningen på nettoutsläpp är ett ekonomiskt styrmedel för att klara miljömålen. EU bör även utforska möjligheten att beakta koldioxidutsläpp vid fastställandet av tariffer för import av varor.

Många av de frågor som berör exempelvis koldioxidutsläpp och andra globala miljöfrågor måste och kan inte på annat sätt lösas än genom avtal och i samverkan med länder utanför EU.

2.13.3 Infrastrukturförordningen

Utbyggnaden av den europeiska infrastrukturen kommer att resultera i enorma kostnader för marknaden och för medlemsländerna, särskilt Sverige. Att säkerställa den nationella energiförsörjningen i första hand och därefter genom bilaterala nationella avtal garantera tillförlitligheten för att inte bli ekonomiskt eller politiskt beroende av utomeuropeisk olja eller gas ser vi som oerhört viktigt. För att Europa ska klara klimatmålen till 2020, behövs minskad användning av gas, olja och kolkraft, något som resulterar i ett underskott på miljöproducerad el.

Att då investera i dyr decentraliserad infrastruktur för att tillgodose vindkraftsatsningar och samtidigt avveckla koldioxidsnål kärnkraft ser vi som olyckligt.

2.14 Utbildning och yrkeskvalifikation

2.14.1 Horisont 2020

Programmet Horisont 2020 utgör ett stort steg mot en gemensam utbildningspolitik för Europa. Programmet ska styra utbildningsväsendet mycket djupt och berör sådana saker som att skolelever kommer efter i sin utbildning samt att vissa elever hoppar av gymnasiet. Vissa delar av Horisont 2020 ska också vara öppet för tredjeländer, som alltså ska få ta del av EU-avgiften. Detta är inte acceptabelt och Sverigedemokraterna anser därför att de anslagna forskningsmedlen stannar inom EU och inte överförs till tredjeland. Generellt ska EU:s forskningsmedel stanna inom EU, med undantag för viss finansiering av gästforskare. Kostnaderna för hela programmet uppgår till 80 miljarder euro. Horisont 2020 innehåller många bra reformer och förslag. En del av dessa genomförs dock bäst på nationell nivå.

Kostnaderna som är beräknade för detta stora program är enligt Sverigedemokraterna direkt oacceptabla. Sverigedemokraterna vill att satsningar enbart ska göras på excellens, dvs. på de främsta forskningscentrumen, för att få bästa möjliga resultat för avsatta medel. Detta bör regeringen verka för.

Fel! Okänt namn nå

2.14.2 Yrkeskvalifikationsdirektivet

För att öka rörligheten av viss arbetskraft inom EU vill kommissionen införa yrkeskvalifikationsdirektivet angående gemensamma krav på vissa yrkeskvalifikationer.

Sverigedemokraterna anser att vi i Sverige ska få avgöra vilka kvalifikationer som ska gälla i vårt land. En EU-harmonisering inom detta område riskerar dessutom att leda till sänkta kvalitetskrav och lönedumpning. Detta är inte framtiden för Sverige. Vi ska snarare bevaka vår rätt till hög kvalitet och kompetens. Ett exempel på sänkt yrkeskompetens är att kraven på allmänpraktik för läkare i Sverige ska sänkas som en anpassning till övriga EES-länder. En sådan åtgärd skapar en osäkerhet kring läkares kompetens vilket i sin tur skapar en otrygghet hos patienterna. Därutöver är kunskaper i mottagarlandets språk mycket viktigt, framför allt inom vården. Sverigedemokraterna ser varken något behov av harmonisering av yrkeskvalifikationskraven inom EU eller krav på rapportering av yrkesregleringar till EU. I stället bör en av- eller samreglering av yrken ske genom att lärosätena tillhandahåller mer internationell utbildning på grundval av efterfrågan. Sverige måste få bestämma behovet av yrkesreglering i Sverige och, utifrån ett verkligt behov, vilka som ska få komma och utöva sitt yrke i Sverige.

Sverigedemokraterna anser därför att regeringen ska verka för att yrkeskvalifikationskraven ses över så att ingen sänkning av dessa krav sker i vårt land på något område.

2.15 Arbetsmarknad och sysselsättningspolitik

Sverigedemokraterna noterar att den rådande krisen används som skäl för EU att ge sig in även på arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Vi vill poängtera att varje land har olika förutsättningar och olika struktur på sin arbetslöshet och vi motsätter oss därför å det starkaste alla försök till styrande över sysselsättningsstimulerande åtgärder från EU-nivå. De rekommendationer som utfärdats av rådet må ligga i linje med regeringens politik men oaktat detta innebär de försök att påverka vad som bör vara en nationell angelägenhet. Vi oroas av att regeringen inte tydligt markerat emot detta.

Gällande det sysselsättningspaket som presenterades i april tydliggör denna än mer.

Kommissionens syfte att samordna medlemsstaternas sysselsättningspolitik och verka för en enda, integrerad arbetsmarknad. Kommissionens fokus ligger på förverkligandet av Europa 2020-strategin, vilket åter innebär att de olika förutsättningarna för olika nationer åsidosätts.

I och med rådande situation där medlemskapet i unionen är ett faktum och den fria rörligheten med den har Sverigedemokraterna valt att förordna införandet av ett juridiskt bindande socialt protokoll, som tydliggör att grundläggande fackliga rättigheter såsom den fria förhandlings- och konflikträtten samt rätten att fritt teckna kollektivavtal gäller inom EU och att dessa inte underordnas EU:s ekonomiska friheter. Den fria rörligheten får inte utnyttjas

för att pressa lönerna eller villkoren nedåt eller hota rätten att teckna kollektivavtal och får aldrig användas för social dumpning. Principen om att svenska kollektivavtal ska gälla på svenska arbetsplatser handlar om att alla arbetstagare ska behandlas lika och om allas rätt till likvärdiga löner och arbetsvillkor oavsett nationalitet. Vi vill därför påminna regeringen om att riksdagen genom ett tillkännagivande har fastställt att detta också bör vara Sveriges ståndpunkt.

2.16 Kultur, medier och idrott

Sverigedemokraterna anser att kulturpolitiken snarast möjligt bör återgå till att vara ett område som uteslutande hanteras av de nationella, regionala och lokala parlamenten. Tills detta har blivit verklighet är det av största vikt att regeringen verkar för att den europeiska kulturpolitiken bedrivs med största möjliga respekt för skattebetalarnas pengar, subsidiaritetsprincipen och nationernas kulturella särarter. Tyvärr är detta inte fallet i dag. I stället använder EU en överstatlig kulturpolitik som ett verktyg för att ovanifrån försöka skapa en artificiell, europeisk identitet som inte efterfrågas av medborgarna. Den bristande respekten för skattepengar och byggandet av en artificiell gemensam identitet kring fenomenet EU syns tydligt i att man öppnat europeiska kulturhuvudstäder för kandidatländer och potentiella kandidatländer, samtidigt som EU försöker stärka styrningen av valet av städer.

Rörande kulturpolitisk styrning kan behovet av politisk styrning och samordning, som rådet föreslår, ifrågasättas. Vi menar att det är att föredra att låta kulturen verka inom varje eget land och utifrån egna nationella modeller. Kulturen riskerar att i förlängningen förlora sitt egenvärde och bli mindre fri om den påtvingas en ”EU-modell” som kopplas till EU:s övriga planeringsverktyg. Vidare kan det ifrågasättas om den kreativa och kulturella sektorn tjänar på att mätas i termer av tillväxt. Mycket av BNP-värdet i denna sektor kan antas vara bieffekter av fritt skapande och fria uttryck. Sverigedemokraterna anser att kulturpolitiken bör återgå till att regleras och uppmuntras nationellt. Utbyten ska ske genom frivilligt deltagande mellan aktörer och inte som ett led i skapandet av en EU-identitet. Regeringen bör verka för att den kulturella sektorn undantas från hantering på EU-nivå.

Förslaget till programmet Kreativa Europa saknar visserligen inte goda och välmenande aspekter, men det strider mot subsidiaritetsprincipen och har en tydlig identitetsskapande agenda. Regelverket kring stöd för digitalisering av biografier innehåller avsnitt som syftar till att gynna europeisk film på bl.a. den nationella filmens bekostnad. Enskilda länders kulturyttringar som härstammar från språk, historia och geografiska förhållanden riskerar att förminska och urvattnas och de skillnader som ofta är en del av de nationella identiteterna göms undan. Sverigedemokraterna hävdar att svenska skattepengar främst ska användas för att stärka den lokala, regionala och nationella identiteten. Det nya Europa och den EU-identitet som ännu inte tagit form eller fått fäste är ett jämförelsevis nytt påfund och en riskabel väg att gå då man skapar en bild som kan ge upphov till rotlöshet och alienering. Vidare

Fel! Okänt namn på

finns tendenser inom EU att vilja bestämma innehållet, kvaliteten och tillgången av material på internet. Sverigedemokraterna anser att det finns en risk att dylika kompromisser på EU-nivå riskerar att förändra det svenska förhållningssättet till information och att det finns risk för politisk färgning av innehållet. Regeringen bör i sitt fortsatta arbete sträva efter att motverka dylika tendenser.

Avseende programmet Ett EU för medborgarna ser Sverigedemokraterna starka skäl att ifrågasätta finansieringen. Det bästa sättet att minska klyftan mellan EU och medborgarna vore att låta medborgarna bestämma mer själva genom sina folkvalda organ; att öka medvetenheten hos medborgarna om hur EU:s institutioner egentligen arbetar och hur politiken bestäms vore troligen kontraproduktivt. En sammanhållning mellan européer måste växa fram naturligt och under lång tid. Således förordar Sverigedemokraterna att ytterligare finansiering med samma målsättning som det tidigare programmet inte ska ges.

Det faktum att starka krafter inom unionen verkar för att delar av idrottspolitiken ska lyftas upp på överstatlig nivå är mycket oroväckande. Debatten kring förslaget till nytt mervärdesskattedirektiv blyxtbelyser såväl det generella problemet med tvingande överstatlighet som det faktum att idrottslivet i de europeiska länderna är organiserat på helt olika sätt och att det därför inte är möjligt att med bibehållen kvalitet pressa in alla länder i samma form. Regeringen bör kompromisslöst arbeta för att idrottspolitiken förblir en nationell angelägenhet.

Stockholm den 3 april 2013

Björn Söder (SD)

Kent Ekeröth (SD)

Johnny Skalin (SD)